

Prop. 140 L

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i politiloven (bevæpning i daglig tjeneste)

*Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 9. mai 2025,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Justis- og beredskapsdepartementet fremmer i denne proposisjonen forslag til endringer i politiloven § 6 som åpner for at Politidirektoratet kan beslutte at politiet skal være bevæpnet i den daglige tjenesten (generell bevæpning). Det foreslås samtidig at Politidirektoratet gis hjemmel til å gi nærmere bestemmelser om omfanget av bevæpningen, herunder knyttet til tid og sted, oppdragets art og på annen måte. Som følge av forslaget foreslås det å oppheve politiloven § 29 annet ledd om hvilke former for bevæpning det kan gis regler om, og på hvilke vilkår, i våpeninstruksen.

Proposisjonen fremmes for raskt å kunne gi Politidirektoratet hjemmel til å beslutte generell bevæpning av politiet i den daglige tjenesten. Bevæpning kan etter forslaget besluttes uten tidsbegrensning og uavhengig av om det foreligger en alvorlig trusselsituasjon som skiller seg fra den ordinære, som etter gjeldende rett er vilkår for å beslutte midlertidig bevæpning.

Hjemmelen som foreslås er ikke tidsbegrenset og vil gjelde inntil loven eventuelt endres av Stortinget. Departementet vil utarbeide og sende på høring et forslag til permanente regler om generell bevæpning av politiet, som også drøfter rammene for bevæpningen nærmere, og fremme et forslag for Stortinget på nytt etter en ordinær lovgivningsprosess. Departementet tar sikte på at permanente regler kan være på plass i løpet av 2026.

Det følger implisitt av politiloven § 29 annet ledd at norsk politi er ubevæpnet i den daglige tjenesten. Bestemmelsen åpner for bevæpning på bestemte vilkår i henhold til nærmere regulering i våpeninstruksen.

Stortinget har nå til behandling et representantforslag om generell bevæpning av norsk politi, jf. Dok. 8:89 S (2024–2025).

Politilovens regler om bevæpning har vært endret flere ganger de senere år. Det har hver gang vært understreket at lovendringene ikke endret gjeldende prinsipp om at norsk politi som hovedregel skal være ubevæpnet, jf. Prop. 107 L (2015–2016) *Endringer i politiloven (midlertidig bevæpning)* kapittel 1, Prop. 70 L (2017–2018) *Endringer i politiloven mv. (tidsbegrenset bevæpning ved sårbare objekter – punktbevæpning)* kapittel 1 og Prop. 105 L (2018–2019) *Endringer i politiloven mv. (bevæpnet patruljering mellom sårbare objekter mv.)* kapittel 5.

Det har vært en negativ utvikling i trusselbildet de senere år, og trusselnivået har over tid vært vurdert som relativt høyt. Politiet selv mener det er behov for generell bevæpning, med den begrunnelse at det vil gjøre politiet bedre i stand til å respondere raskere og mer ensartet på alvorlige og uventede hendelser for å redde liv, og bidra ytterligere til å ivareta politiets egen sikkerhet. Departementet mener blant annet av disse grunner at det nå bør åpnes for generell bevæpning av politiet.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Innledning

Politiet i Norge er i utgangspunktet ikke bevæpnet i daglig tjeneste. Skytevåpen medbringes og oppbevares i politiets kjøretøy (fremskutt lagring av en- og tohåndsvåpen). Med virkning fra 1. oktober 2013 ble det obligatorisk at bilpatruljer som styres av eller rapporterer til distriktets operasjonssentral skulle ha fremskutt lagring av skytevåpen i kjøretøy. I tillegg har politiet ulike hjemler til å bevæpne seg i nærmere gitte situasjoner, jf. punkt 3.

Innføring av generell bevæpning av politiet har vært utredet flere ganger. Spørsmålet er vurdert både av Bevæpningsutvalget i NOU 2017: 9 *Politi og bevæpning – Legalitet, nødvendighet, forholdsmessighet og ansvarlighet*, og av Maktmiddelutvalget i deres rapport *Politiets bruk av maktmidler* fra 2022.

2.2 NOU 2017: 9 Politi og bevæpning

Ved kongelig resolusjon 27. mai 2016 ble det oppnevnt et utvalg for å evaluere praksisen med et ubevæpnet politi, og vurdere fremtidige modeller for bevæpning av politiet. Bevæpningsutvalget la frem sin utredning 29. mars 2017, NOU 2017: 9 *Politi og bevæpning – Legalitet, nødvendighet, forholdsmessighet og ansvarlighet*.

Utvalget oppsummerer sin vurdering av daværende bevæpningsmodell for politiet slik (punkt 9.5):

Dagens bevæpningsordning med fremskutt lagring fungerer i all hovedsak godt. Politiet er ubevæpnet i ordinær tjeneste, men har rask tilgang på skytevåpen ved behov. Den norske polititradisjonen fremstår langt på vei som et idealtypisk eksempel på den tilbakeholdne tradisjonen, og dette ønsker utvalget å sikre i fremtiden. Modellen er likevel ikke helt uten svakheter, blant annet kan det være situasjoner hvor det er problematisk å forlate tjenestekjøretøyet fordi det kan medføre en risiko dersom kjøretøyet blir stjålet. En annen ulempe kan være at dersom det blir behov for midlertidig å heve beredskapen med bevæpning i et gitt området, blir tiltaket synlig for publikum og det kan således bidra til å skape frykt. Videre er det i dagens ordning ikke noe maktmiddel tilgjengelig som fungerer på avstand, foruten skytevåpen. Elektrosjokkvåpen kan i visse situasjoner være et alternativ. Det er imidlertid utvalgets oppfatning at ingen modell vil

være uten svakheter. Utvalget mener at dersom man vurderer å endre en bevæpningsordning som i det store fungerer godt, må det baseres på et dokumentert behov.

Utvalgets flertall (fem medlemmer) anbefalte å videreføre modellen med fremskutt lagring av en- og tohåndsvåpen i politiets kjøretøy. Utvalgets mindretall (ett medlem) la større vekt på at politiet må være bedre forberedt på det uforutsigbare, og anbefalte en ny bevæpningsmodell med uladd våpen på tjenesteperson (fremskutt lagring på kropp). En slik ordning ville ifølge mindretallet bedre beredskapen og tjenestepersonenes innsatsevne, og dermed øke kapasiteten og kvaliteten ved løsningen av krevende oppdrag.

Utredningen ble sendt på høring 24. mai 2017 med høringsfrist 1. november 2017.

Høringsinstansenes syn på om det burde innføres generell bevæpning eller åpnes opp for alternative bevæpningsmodeller er oppsummert på denne måten i Prop. 70 L (2017–2018) punkt 6.2:

PST, Det Nasjonale Statsadvokatembetet, Oslo statsadvokatembeter, Oslo politidistrikt, Trøndelag politidistrikt, Vest politidistrikt og Politiets Fellesforbund går inn for generell bevæpning av politiet. *Finnmark politidistrikt, Agder politidistrikt og Sør-Øst politidistrikt* støtter mindretallets forslag om at våpenet bæres uladd. *Riksadvokaten* gir uttrykk for at tiden nå er inne for andre bevæpningsløsninger for norsk politi enn dagens fremskutte lagring. Etter deres syn bør norsk politi i fremtiden være bevæpnet i daglig tjeneste, men med tydelige reservasjoner (differensiering ut fra geografiske forskjeller mm.). Lignende synspunkter gir også *Politidirektoratet og Hovedverneombudet for politi- og lensmannsetaten* uttrykk for.

Høringsinstansenes syn er nærmere beskrevet i Prop. 105 L (2018–2019) punkt 4.3.2.

2.3 Maktmiddelutvalgets rapport – Politiets bruk av maktmidler

Justis- og beredskapsdepartementet oppnevnte 15. februar 2022 et ekspertutvalg som skulle vurdere politiets bruk av maktmidler. Utvalget skulle blant annet oppdatere kunnskapsgrunnlaget om politiets bruk av maktmidler, og bygge videre på NOU 2017: 9. Maktmiddelutvalget la frem sin rapport 7. november 2022.

Flertallets vurdering av dagens bevæpningsmodell beskrives slik i rapportens punkt 9.2.2.1:

Etter flertallets vurdering er ikke dagens modell tilstrekkelig til å møte trusselbildet slik dette er beskrevet i kunnskapsgrunnlaget. I møte med det rådende trusselbildet er politiet avhengig av å kunne reagere svært raskt, hvor dagens modell med fremskutt lagring i bil medfører en for stor forsinkelse i situasjoner hvor politiet har behov for å bruke skytevåpen. Flertallet har tolket kunnskapsgrunnlaget dithen at det er stor nok sannsynlighet for at det kan oppstå situasjoner hvor umiddelbar tilgang til skytevåpen kan være av avgjørende betydning, og at fremskutt lagring av skytevåpen i bil vil sørge for at terrorangrep og andre hendelser ikke blir avverget eller stanset tidsnok, som igjen kan føre til at menneskelig liv går tapt. Med dagens modell mener flertallet at politiet er avskåret fra et viktig verktøy som politiet bør ha umiddelbar tilgang på, til enhver tid. Etter flertallets syn er det endringer i trusselbildet og terrorutviklingen siden 2017, som tilsier at dagens modell ikke er tilstrekkelig. Flertallet mener også at det er en svakhet ved dagens modell at perioder med midlertidig bevæpning, etterfulgt av perioder uten bevæpning, skaper unødvendig uforutsigbarhet, samt at ordningen kan være byråkratisk og arbeidskrevende. Politiet er tjent med forutsigbare rammer for hvilke maktmidler de har tilgjengelig, noe dagens modell ikke gir i tilstrekkelig grad.

Utvalgets flertall (fem medlemmer) anbefalte innføring av generell bevæpning, mens mindretallet (tre medlemmer) anbefalte videreføring av dagens bevæpningsmodell.

Flertallets begrunnelse for innføring av generell bevæpning er utdypet i rapporten punkt 9.3.2.1. Flertallet vurderte at en modell med generell bevæpning ville være bedre egnet til å møte dagens trusselbilde, som det er grunn til å tro vil vedvare. Etter flertallets syn har det vært en negativ utvikling i trusselbildet siden 2017, og flertallet mente det er en styrke ved generell bevæpning at politiet til enhver tid er rustet til å reagere på det uforutsette. Utvalgets flertall fremhevet blant annet at data fra periodene med midlertidig bevæpning og data fra sammenlignbare land, viser at det ikke skytes mer dersom politiet er bevæpnet. Etter flertallets syn ville bevæpning av politiet også ha begrensede negative effekter.

Mindretallet mente at dagens modell er et vel fungerende kompromiss mellom på den ene siden ønsket om et mest mulig sivilt politi som spiller samfunnets overordnede idealer om at staten skal bruke minst mulig makt mot befolkningen, og på

den andre siden det til enhver tids rådende trusselbildet. Etter mindretallets vurdering er det ingen nye opplysninger i rapportens kunnskapsgrunnlag som tilsier generell bevæpning i dag, og det ble ei heller vurdert å være et reelt behov for å innføre dette.

Utredningen ble sendt på høring 19. desember 2022 med høringsfrist 28. april 2023.

Av de 51 høringsinstansene som innga høringssvar, var det tolv høringsinstanser som støttet forslaget om innføring av generell bevæpning av politiet, mens seks høringsinstanser var imot dette forslaget. De som støttet generell bevæpning var *Politidirektoratet, PST, Hovedverneombudet for politiet, Møre og Romsdal politidistrikt, Nordland politidistrikt, Norges Politilederlag i Parat, Oslo politidistrikt, Oslo statsadvokatembeter, Sør-Vest politidistrikt, Troms politidistrikt, Innlandet politidistrikt og Øst-politidistrikt*. De som ikke støttet generell bevæpning var *Advokatforeningen, Borgerrettsstiftelsen Stopp Diskrimineringen, Likestillings- og diskrimineringsombudet, Politiets utlendingsenhet, Sentralt ungdomsråd i Oslo og Utrykningspolitiet*.

3 Gjeldende rett

De overordnede rammene for politiets bevæpning er fastsatt i politiloven § 29. Det følger indirekte av bestemmelsens annet ledd at politiet er ubevæpnet i daglig tjeneste. Bestemmelsen åpner for bevæpning på bestemte vilkår i henhold til nærmere regulering i våpeninstruksen. Som det fremgår av Prop. 70 L (2017–2018) kapittel 4 første avsnitt, setter bestemmelsen en lovmessig skranke mot at regjeringen beslutter permanent bevæpning. En ordning med permanent bevæpning av politiet må dermed vedtas av Stortinget.

Politiet har etter § 29 annet ledd og våpeninstruksen § 3-2 hjemmel til å bevæpne seg i fire ulike situasjoner; for det konkrete oppdraget når situasjonen krever dette (oppdragsbevæpning), for en periode på inntil tre måneder når trusselbildet tilsier dette (midlertidig bevæpning), for å beskytte sårbare objekter i et ubegrenset tidsrom (punktbevæpning) og ved patruljering mellom sårbare objekter hvor det allerede er besluttet punktbevæpning (områdebevæpning). Departementet skal samtykke i de tre siste situasjonene, jf. våpeninstruksen § 3-2 tredje til femte ledd.

Hjemmelen for at politiet kan beslutte tidsubegrenset bevæpning ved sårbare objekter (punktbevæpning), foreslått i Prop. 70 L (2017–

2018) og i kraft fra 1. juli 2018, har bakgrunn i Bevæpningsutvalgets utredning NOU 2017: 9. Det er innført punktbevæpning ved Oslo lufthavn Gardermoen og Bergen lufthavn Flesland.

I Prop. 105 L (2018–2019) fremmet regjeringen forslag om at beslutning om tidsubegrenset punktbevæpning også kan omfatte bevæpnet patruljering i avgrensede områder mellom sårbare objekter. Forslaget var ikke en følge av NOU 2017: 9, men hadde sammenheng med den gjeldende bestemmelsen om tidsubegrenset punktbevæpning, jf. proposisjonen kapittel 3. Endringen trådte i kraft 1. februar 2020. Bestemmelsen har ikke vært anvendt i praksis.

Politidirektoratet har i rundskriv RPOD-2020-1 *Tidsubegrenset bevæpning – punktbevæpning* gitt retningslinjer til politiet ved anvendelse av punktbevæpning og områdebevæpning. I RPOD-2021-5 *PBS II: Politidirektoratets beslutning om bevæpning for et begrenset tidsrom – retningslinjer* er det gitt retningslinjer som gjelder når Politidirektoratet fattar beslutning om bevæpning av politiet for et begrenset tidsrom, jf. politiloven § 29 og våpeninstruksen § 3-2 første og tredje ledd.

4 Departementets vurderinger og forslag

Det er gode argumenter både for og imot å åpne for generell bevæpning av politiet. Økning i antall anmeldelser om vold mot politiet og trusselvurderinger som tilsier at politiet er en del av trusselaktørers fiendebilde, taler for innføring av permanent bevæpning. Det er også en økning i antallet kriminelle nettverk med betydelig voldspotensial. Politiet selv, både Politidirektoratet, PST og de fleste politidistriktene, mener at det er behov for generell bevæpning, særlig for at politiet i størst mulig grad skal kunne respondere raskt, adekvat og effektivt på alvorlige og uventede hendelser for å redde liv, og for at politiet skal kunne ivareta egen sikkerhet. Ifølge undersøkelser utført av Politihøgskolen ønsker et flertall av tjenestepersonene i politiet å innføre generell bevæpning, jf. Maktmiddelutvalgets rapport punkt 7.14.2. Ifølge politiet har erfaringene fra lengre perioder med midlertidig bevæpning vært gode.

Norge er et av svært få land hvor politiet ikke er permanent bevæpnet. Politiet i de fleste andre land, både i Europa og ellers i verden, er generelt bevæpnet.

Mot generell bevæpning kan det argumenteres med at det vil kunne utfordre politiets sivile preg, som per i dag er et av politiets grunnprinsip-

per. Generell bevæpning vil videre kunne påvirke kommunikasjonen og interaksjonen mellom politiet og innbyggerne. Det er delte meninger om hva den reelle forskjellen i operativ kapasitet og kvalitet er mellom fremskutt lagring i kjøretøy og generell bevæpning.

Departementet mener at det bør åpnes for at Politidirektoratet kan beslutte bevæpning i et ubegrenset tidsrom, uavhengig av om det foreligger en alvorlig trusselsituasjon som skiller seg fra den ordinære. Det er særlig den negative utviklingen i trusselbildet de senere årene, med raske endringer, stor usikkerhet og at trusselnivået over tid har vært vurdert som relativt høyt, samt økningen i antallet kriminelle nettverk med betydelig voldspotensial, som har vært avgjørende for forslaget som nå fremmes. Det som tidligere ville bli ansett som en alvorlig trusselsituasjon, fremstår i dag i større grad som normalsituasjonen. Forutsetningen som ligger til grunn for uttalelsene i Prop. 107 L (2015–2016) punkt 5.3 om at midlertidig bevæpning må være nødvendig for å håndtere en «alvorlig» trusselsituasjon, som må skille seg fra det som betegnes som en «ordinær» trusselsituasjon, er dermed endret.

Departementet legger videre stor vekt på at politiet selv mener det er behov for generell bevæpning. Generell bevæpning vil styrke politiets beredskap mot alvorlige og uforutsette hendelser. Det vil også gjøre politiet i stand til å håndtere slike situasjoner raskere og mer ensartet enn det dagens ordning med fremskutt lagring av våpen tillater, samt ivareta politiets egen sikkerhet. Disse forholdene må etter departementets syn tillegges betydelig vekt.

Norsk politis sivile preg beror ikke alene på hvorvidt politiet er bevæpnet i daglig tjeneste eller ikke, men på flere forhold. Et viktig moment er hvordan politiet opptrer i møte med innbyggerne. Selv om det besluttet generell bevæpning, vil politiet likevel kunne være ubevæpnet i situasjoner og oppdrag hvor det ikke er behov for bevæpning.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at det gis en hjemmel i politiloven som åpner for tidsubegrenset bevæpning av norsk politi i den daglige tjenesten. Det vurderes ikke som hensiktsmessig å lovfeste at politiet skal være bevæpnet i daglig tjeneste. Departementet vurderer at beslutningen om bevæpning i daglig tjeneste formelt bør overlates til og treffes av Politidirektoratet, og forslaget er utarbeidet i tråd med det. En slik beslutning er og bør være en utpreget politifaglig vurdering.

Det bør også være direktoratet som fastsetter de nærmere rammene for omfanget av bevæp-

ningen. Formålet med å gi hjemmel for generell bevæpning er å sikre at politiet er best mulig rustet til å møte truslene, som omtalt over, i den operative tjenesten. I dette ligger at det presumptivt vil være mange sider ved politiets tjenesteutøvelse som ikke krever at politiet bærer våpen, og at det også vil være situasjoner der bevæpning er lite tilrådelig. I visse tilfeller kan bevæpning være uhenksiktsmessig, upraktisk, til ulempe eller virke støtende overfor innbyggerne. I slike tilfeller bør det være mulig å beslutte at oppdraget i det enkelte tilfelle eller generelt kan eller skal utføres ubevæpnet, slik det er lagt opp til i Politidirektoratets rundskriv RPOD-2021-5. Etter gjeldende rundskriv skal politidistrikt og særorgan gjennomføre risikovurderinger for å beslutte hvilke tjenestetyper og oppdrag som skal utføres ubevæpnet. Den foreslåtte bestemmelsen åpner for at Politidirektoratet kan bestemme at de konkrete vurderingene også fremover kan foretas lokalt. Det sivile preget og behovet for lokale tilpasninger kan på denne måten ivaretas i situasjoner der det er særlig viktig. Dette kan for eksempel være ved polititjeneste rettet mot barn og unge, skolebesøk, forebyggende oppdrag, vakthold på sykehus, kontakt med pårørende eller der tjenestepersoner vitner i retten. Avgrensningen fastsettes av Politidirektoratet.

Departementet understreker at vilkårene for bruk av skytevåpen etter politiloven § 6 b ikke endres selv om det åpnes for tidsubestemt generell bevæpning i daglig tjeneste. Bruk av skytevåpen må fremdeles være absolutt nødvendig, og kan kun skje i konkret angitte situasjoner.

Etter gjeldende rett kommer prinsippet om et ubevæpnet politi indirekte til uttrykk i politiloven § 29 om instruksjonsmyndighet m.m. Når det nå foreslås å gi hjemmel direkte i loven til å beslutte bevæpning i daglig tjeneste, mener departementet at denne bestemmelsen hører hjemme i politiloven § 6, som gir alminnelige regler om hvordan polititjenesten skal utføres. Bestemmelsen gir uttrykk for generelle prinsipper som gjelder for utøvelsen av politimyndighet. At politiet kan være bevæpnet i daglig tjeneste, kan sies å være et slikt generelt prinsipp.

En beslutning om bevæpning i daglig tjeneste etter forslaget til § 6 femte ledd gjør videre at dagens ordning med mulighet til å beslutte midlertidig bevæpning, punktbevæpning og områdebevæpning, jf. våpeninstruksen § 3-2, blir overflødig. Departementet foreslår derfor å opp-

heve politiloven § 29 annet ledd om at det kan gis nærmere regler om disse formene for bevæpning i våpeninstruksen. Departementet vil gjøre nødvendige justeringer i våpeninstruksen som følge av de foreslåtte lovendringene.

Forslagene i denne proposisjonen har ikke vært på høring, og kravet i utredningsinstruksen punkt 3-2 om foreleggelse for berørte departementer er ikke fulgt. Beslutning om å fravike utredningsinstruksen, jf. instruksen punkt 1-4, ble truffet 15. april 2025.

Spørsmålet om generell bevæpning har vært utredet både i NOU 2017: 9 *Politi og bevæpning* og Maktmiddelutvalgets rapport fra 2022, som begge har vært på høring. Disse høringene har frembrakt ulike synspunkter på generell bevæpning, selv om de konkrete lovforslagene i denne proposisjonen ikke har vært gjenstand for alminnelig høring.

Forslagene i denne proposisjonen vil raskt gi en hjemmel for midlertidig å innføre bevæpning, og departementet tar sikte på at lovendringene skal tre i kraft raskt etter vedtakelse. Departementet ser det som ønskelig at spørsmålet om innføring av permanent generell bevæpning av norsk politi, og hvilke rammer som skal gjelde for bevæpningen, følger en ordinær lovgivningsprosess med høring. Det foreslås likevel ikke å sette en konkret utløpsdato for de foreslåtte lovendringene. Departementet tar imidlertid sikte på å komme tilbake til Stortinget med en lovproposisjon om permanente regler slik at disse kan være på plass i løpet av 2026.

Det vil være hensiktsmessig å vurdere effekten av innføringen av generell bevæpning når det har gått noe tid. Departementet vil komme tilbake til dette i forbindelse med lovproposisjonen om en permanent hjemmel for generell bevæpning.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Eventuelle merutgifter dekkes innenfor Justis- og beredskapsdepartementets gjeldende budsjettrammer.

Forslagene gjør det mulig for politiet å basere seg på de retningslinjer og rutiner som Politidirektoratet allerede har utarbeidet, og som politiet er godt kjent med fra før. Dette vil gjøre innføringen smidigere.

6 Merknader til bestemmelsene

Til § 6

Femte ledd er nytt. *Første punktum* åpner for at Politidirektoratet kan beslutte at politiet skal være bevæpnet med skytevåpen i den daglige tjenesten. Loven innfører ikke i seg selv generell bevæpning, men gir Politidirektoratet mulighet til å beslutte dette.

Etter femte ledd *annet punktum* gis Politidirektoratet myndighet til å gi nærmere bestemmelser om omfanget av bevæpningen. Det kan for eksempel gis bestemmelser om at politiet skal eller kan være ubevæpnet i konkrete oppdrag eller visse oppdragstyper der det vil være uhensiktsmessig, upraktisk, til ulempe eller støtende overfor innbyggerne å bære våpen. Dette kan eksempelvis være polititjeneste rettet mot barn og unge, skolebesøk, vakthold på sykehus eller forebyggende oppdrag. Eksempelene er ikke uttømmende. Ordlyden åpner også for at Politidirektoratet kan bestemme at de konkrete vurderingene av hvilke tjenestetyper og oppdrag som skal utføres ube-

væpnet, kan gjøres av politidistrikt og særorgan, slik det i dag følger av rundskriv RPOD-2021-5.

Gjeldende femte ledd blir nytt sjette ledd.

Til § 29

Som følge av at § 6 nytt femte ledd åpner for at Politidirektoratet kan beslutte at politiet generelt skal være bevæpnet i den daglige tjenesten, og til å fastsette omfanget av bevæpningen, er det ikke lenger behov for at det gis særlige regler i våpeninstruksen om bevæpning i situasjoner som nevnt i § 29 annet ledd. *Annet ledd* oppheves derfor.

Gjeldende tredje ledd blir nytt annet ledd.

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i politiloven (bevæpning i daglig tjeneste).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i politiloven (bevæpning i daglig tjeneste) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i politiloven (bevæpning i daglig tjeneste)

I

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet gjøres følgende endringer:

§ 6 femte ledd skal lyde:

Politidirektoratet kan beslutte at politiet skal være bevæpnet i daglig tjeneste. Politidirektoratet gir nærmere bestemmelser om omfanget av bevæpningen, herunder knyttet til tid og sted, oppdragets art og på annen måte.

Gjeldende femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 29 annet ledd oppheves. Gjeldende tredje ledd blir annet ledd.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
